

سنجدش گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های کشاورزی (مورد مطالعه: بیران شهر در استان لرستان)

فرشته حافظی^۱، مهدی رحیمیان^{۲*} و سعید غلامرضاei^۳

تاریخ دریافت: ۲۵ دی ۱۳۹۵ تاریخ پذیرش: ۲۱ خرداد ۱۳۹۶

چکیده

هدف اصلی این تحقیق سنجش میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های مختلف کشاورزی در بیران شهر در استان لرستان بوده است. جامعه آماری آن جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله بیران شهر می‌باشند ($N=1404$) که ۱۸۱ نفر از آنان، با استفاده از فرمول کوکران، به عنوان حجم نمونه تعیین گردیدند. نمونه‌ها طی دو مرحله انتخاب شدند. در مرحله اول در هر روستا متناسب با جمعیت موجود در هر روستا، درصد حجم نمونه انتخابی در هر روستا مشخص شد. سپس در هر روستا نمونه‌های تعیین شده به طور هدفمند انتخاب و داده‌های موردنیاز از آنان به وسیله پرسشنامه گردآوری شد. روایی و پایابی ابزار تحقیق، به ترتیب به روش اعتبار محتوایی و با استفاده از ضربیت الگای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت. درنهایت تجزیه و تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار SPSS انجام شد. نتایج نشان داد جوانان منطقه بیران شهر به ترتیب بیشترین و کمترین گرایش را نسبت به اشتغال در زیربخش باطنی، دلآلی و واسطه‌گری (خرید و فروش) محصولات کشاورزی داشته‌اند. همچنین گرایش به اشتغال در زیربخش‌های باطنی، جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مراتع و جنگل‌ها و یا صنایع تبدیلی و بسته‌بندی محصولات کشاورزی در بین جوانانی که به ترتیب این فعالیتها در روستای آن‌ها فعالیت غالب روستا باشد، بیشتر از جوانانی است که این فعالیتها در روستای آن‌ها وجود ندارد.

کلمات کلیدی: اشتغال، جوانان روستایی، زیربخش‌های کشاورزی، گرایش.

۱ - دانش آموخته کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

۲ - استادیار گروه توسعه روستایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

۳ - استادیار گروه توسعه روستایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

(* - نویسنده مسئول: mehdi Rahimian61@yahoo.com)

مقدمه

امروزه هدف توسعه روستایی رسیدن به یک تعادل پویا در راستای ارزش‌های روستایی و بهبود زندگی روستاییان می‌باشد. اتحادیه اروپا، توسعه روستایی را ابزاری برای بهبود رفاه اقتصادی، اجتماعی و محیط زندگی ساکنان روستایی می‌داند (راهمون ابراهیم^۱، ۲۰۱۴). این اتحادیه لازمه رسیدن به توسعه روستایی و اقتصادی را رسیدن به توسعه کشاورزی می‌داند (ویتفیلد^۲، ۲۰۱۵). از آن جا که بخش کشاورزی در فرآیند رشد و توسعه کشورهای درحال توسعه نقش بسیار مهمی بر عهده دارد (حسینی و شهابی، ۱۳۹۲)، توسعه کشاورزی مهم‌ترین اولویت در برنامه‌های توسعه ملی این کشورها محسوب می‌شود. در ایران نیز بخش کشاورزی از اهمیت بسیاری در برنامه‌های توسعه برخوردار است به طوری که این بخش در برنامه‌های دوم و سوم توسعه به عنوان محور توسعه نام برده شده است (لایقی، ۱۳۹۱). در همین راستا نیروی انسانی از عوامل مهم در توسعه کشاورزی به شمار می‌رود. با عنایت به این که مشاغل بخش کشاورزی به طور عمده‌ای در اختیار روستاییان است، لذا می‌توان مردم روستا را به عنوان عامل مهمی در موفقیت توسعه کشاورزی دانست (مشرف و همکاران، ۱۳۹۰) در زمان حاضر تلاش کشورهای درحال توسعه، حفظ جوانان روستایی در روستاهای فراهم‌آوردن شرایط اشتغال آن‌ها به حرفة کشاورزی است تا فرصت‌هایی را برای اشتغال جوانان روستایی فراهم آورند. اما وجود عواملی مانند تحصیلات و رسانه‌ها و امکانات موجود در شهرها و فاصله طبقاتی بین شهر و روستا سبب شده است که سطح آرمان‌ها و تمایلات جوانان روستایی افزایش یابد و حتی نوع تمایلات آن‌ها نیز متغیر شود (پورسینا و همکاران، ۱۳۸۹). لذا در مشارکت جوانان روستایی، گرایش آن‌ها به اشتغال در بخش کشاورزی و اقامت در مناطق روستایی بسیار مهم است (ارتیاعی و همکاران، ۱۳۹۰). لذا اطلاع از میزان انگیزش روستاییان به دلیل اثرات انکارنایپر آن بر بهره‌وری تولیدات کشاورزی، یکی از مهم‌ترین ابزارهای تصمیم‌گیری است که مسئولان و مدیران بایستی به آن توجه جدی داشته باشند. به عبارتی جهت بهبود وضعیت و استفاده بهینه از روستاییان، لزوم توجه به خواسته‌ها و دیدگاه‌های شغلی آن‌ها و برنامه‌ریزی براساس این خواسته‌ها ضروری و اجتناب‌ناپذیر است و با توجه به این که رضایت شغلی به عنوان بخشی از فرآیند ارزیابی نیازها برای برنامه‌ریزی و بهسازی نیروی انسانی در نواحی روستایی مطرح است، سهم بهسازی در بهبود بهره‌وری نیروی انسانی در نواحی روستایی خواهد داشت (حیدری ساربان، ۱۳۹۲).

پژوهش‌های مختلفی پیرامون گرایش جوانان روستایی به اشتغال در بخش کشاورزی در داخل و خارج کشور صورت گرفته است. از جمله این تحقیقات می‌توان به مطالعات و پژوهش‌های زیر اشاره نمود:

هارایینی (۱۳۹۵) در تحقیقی با عنوان «تحلیل عوامل مؤثر بر نگرش جوانان در اشتغال کشاورزی (مطالعه موردی روستای یوسف آباد صیروفی شهریار)»، نشان داد که در اولویت نظرات جوانان روستایی در زمینه نگرشی نسبت به حرفة کشاورزی، مهیاکردن اشتغال جوانان و سایر اعضای خانواره از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار در انتخاب شغل کشاورزی بوده، همچنین از نظر آنان، آینده شغلی نامطمئن حرفة کشاورزی و جذابیت مشاغل غیرکشاورزی از

1- Rahmon Ibrahim
2- Whitfield

مهم‌ترین موانع گرایش جوانان روستایی به اشتغال در بخش کشاورزی می‌باشد. سالاری نیا و همکاران (۱۳۹۴)، در پژوهشی با عنوان «عوامل مؤثر بر گرایش جوانان روستایی به بخش کشاورزی در شهرستان آمل»، به این نتیجه رسیدند که ۴۲/۲ درصد جوانان، موافق کار در بخش کشاورزی هستند و حمایت دولت از جوانان روستایی بیشترین اثر را در گرایش جوانان روستایی نسبت به اشتغال در بخش کشاورزی داشته، پس از آن دانش درمورد کسب و کار کشاورزی مهم‌ترین اثر را در تمایل جوانان روستایی به شغل کشاورزی دارند. نتایج بدست آمده از تحقیق سلطانی و همکاران (۱۳۹۳) نشان داد که گرایش کلی جوانان روستایی شهرستان ایلام به اشتغال در بخش کشاورزی در حد متوسط قرار دارد. همچنین، براساس تحلیل رگرسیون، مهم‌ترین متغیرهای تأثیرگذار بر گرایش جوانان روستایی به اشتغال در بخش کشاورزی به ترتیب عبارت‌اند از: میزان آگاهی آنان به زمینه‌های اشتغال در بخش کشاورزی، میزان درآمد خانواده از تولید محصولات کشاورزی و میزان حمایت‌های دولت از اشتغال جوانان روستایی در بخش کشاورزی است. یافته‌های تحقیق سولیمان بلو و همکاران^۱ (۲۰۱۵)، با عنوان «نگرش جوانان روستایی به کشاورزی به عنوان یک شغل»، نشان داد فقدان زمین کشاورزی، جنسیت، سن و وضعیت تأهل همچنین اثربخشی بر تصمیم‌گیری جوانان به سمت شغل کشاورزی ندارد در حالی که سطح تحصیلات به طور قابل توجهی بر نگرش جوانان اثر مشبت دارد. ادیلا عبدالله و همکاران^۲ (۲۰۱۲)، در مطالعه خود با عنوان «گرایش به کشاورزی در میان جوانان روستایی در مالزی» به این نتیجه دست یافتند که بسیاری از جوانان درمورد اشتغال در بخش کشاورزی ادراک مثبت دارند اما تنها تعداد کمی از آن‌ها به طور مستقیم خود را در گیر شغل کشاورزی می‌کنند. آگوا و همکارانش^۳ (۲۰۱۲) در مقاله‌ای با عنوان «عوامل مؤثر بر مشارکت در کار کشاورزی در میان جوانان روستایی ایالت ABIA در نیجریه» به این نتیجه رسیدند مکانیزاسیون که باید جوانان را به سمت بخش کشاورزی تمایل می‌ساخت رابطه‌ای منفی با مشارکت جوانان در کشاورزی را نشان داد و این به دلیل هزینه‌های بالا در ارتباط با مکانیزاسیون کشاورزی است که باعث شده جوانان قادر به پرداخت هزینه‌های آن نباشند.

شهر بیران شهر واقع در استان لرستان، منطقه مورد مطالعه این تحقیق می‌باشد که با وجود تبدیل شدن به شهر و با داشتن جمعیت بالغ بر پنج‌هزار نفر، با مشکلات متعدد اقتصادی و اجتماعی رو به رو است و از داشتن حداقل‌ها محروم است. امارت معاش شهر وندان این شهر از طریق کشاورزی و کشت عمده کشاورزان، گندم است که با وجود خشکسالی‌های اخیر، عملکرد آن بهشت کاهش یافته است. همچنین در چند سال اخیر، در منطقه بیران شهر تحولاتی در زمینه‌های مختلف رخداده و موجب شده است که اینک جوانان روستایی منطقه از انگیزه کافی برای پرداختن به حرفة کشاورزی برخوردار نباشند، لذا مهاجرت به مناطق شهری افزایش یافته که به باور بسیاری از کارشناسان و متخصصان حوزه روستایی یکی از عده‌ترین دلایل آن عدم انگیزه و گرایش جوانان مناطق روستایی به شغل کشاورزی و ماندگاری در روستاهای می‌باشد. با توجه به مباحث عنوان شده، این سؤال اساسی پیش می‌آید که جوانان روستایی در شهر بیران شهر تا چه حد تمایل به اشتغال در بخش کشاورزی دارند؟ و یا با یک نگاه موشکافانه‌تر، به

1- Suleiman Bello et al

2- Adila Abdullah et al

3- Agwu et al

اشتغال در هریک از زیربخش‌های کشاورزی تا چه حد تمایل از خود نشان می‌دهند؟ و این پرسش کلیدی که آیا ممکن است جوانان به اشتغال در گرایش خاصی از کشاورزی علاقه و تمایل بیشتری از خود بروز دهند؟ پاسخ به این سوالات از این بابت ارزشمند است که می‌توان با درنظر گرفتن شرایط طبیعی و اقلیمی منطقه موردنظر، زمینه را برای هدایت سیاست‌گذاری‌ها و بالطبع سرمایه‌گذاری‌ها در زیربخش یا زیربخش‌های خاصی از کشاورزی میسر نمود. بلکه بتوان با جذب جوانان روستایی به علایق شغلی خود گام‌های اساسی را درجهت رونق اشتغال این اقشار نیازمند شغل و درآمد و از سوی دیگر کمک به توسعه اقتصادی کشور برداشت.

این تحقیق قصددارد ضمن سنجش میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های مختلف کشاورزی (باغبانی، زراعت، خدمات فنی کشاورزی، صنایع تبدیلی و بسته‌بندی محصولات کشاورزی، خریدوفروش محصولات کشاورزی، دامداری و دامپروری، جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مراتع و جنگل‌ها، پرورش شیلات و آبزیان و خریدوفروش نهاده‌های کشاورزی) و پیش‌بینی تمایل آن‌ها در گزینش یا عدم‌گزینش این شغل به عنوان حرفه اصلی و یا شغل دوم، راهکارهای مؤثر در این زمینه را ارائه نماید.

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر از لحاظ هدف، کاربردی، از لحاظ میزان و درجه کنترل متغیرها، غیرآزمایشی و از لحاظ نحوه جمع‌آوری اطلاعات نیز از نوع تحقیقات پیمایشی است. جامعه آماری این پژوهش کلیه جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله منطقه بیران شهر بودند. جمعیت کل این شهر تا پایان سال ۱۳۹۴، بنابر اطلاعات دریافت شده از اداره کل ثبت احوال استان لرستان، ۳۵۵۱۳ نفر بود که از این تعداد ۱۴۰۴ نفر جوانان ۱۵-۲۴ ساله بودند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران تعیین شد. فرمول کوکران به صورت زیر می‌باشد:

$$n = \frac{N(t * s)^2}{N(d)^2 + (t * s)^2} \quad (1)$$

$$n = \text{حجم نمونه}$$

$$s = \text{انحراف معیار (جامعه)}$$

$$N = \text{حجم جامعه}$$

$$d = \text{دقیق احتمالی}$$

$$t = 1.96$$

$$d = t * \frac{s}{\sqrt{n}} \quad d = 1.96 * \frac{9.52}{\sqrt{30}} = 3.41$$

به منظور افزایش دقت و صحت نتایج مقدار بدست آمده تا حد $1/3$ تعديل داده شد و حجم نمونه طبق فرمول کوکران به صورت زیر محاسبه گردید:

$$n = \frac{1404(1.96*9.52)^2}{1404(1.3)^2+(1.96*9.52)^2} = 180.5 \quad (2)$$

براساس فرمول کوکران، تعداد نمونه مناسب برای این تحقیق $180/5 = 36$ نفر بدست آمد. اما برای اطمینان بیشتر ۱۸۱ پرسشنامه تکمیل گردید.

مرکز شهر تازه تأسیس بیران شهر روستای چهاربرجی می‌باشد که بیشترین جمعیت را (۱۵۲۶ نفر) در بین روستاهای این شهر دارد (جدول ۱). نمونه‌ها طی دو مرحله انتخاب شدند. در مرحله اول به دلیل نبود اطلاعات لازم درخصوص جمعیت جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله هر روستا، حجم نمونه انتخابی در هر روستا متناسب درصد جمعیت کل هر روستا مشخص گردید (جدول ۱). سپس در مرحله بعد در هر روستا نمونه‌های تعیین شده به‌طور هدفمند (از بین جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله) انتخاب و داده‌های موردنیاز از آنان به‌وسیله پرسشنامه گردآوری شد.

جدول ۱- توزیع نمونه‌های انتخابی در منطقه موردمطالعه

شهر	دهستان	روستا	جمعیت	درصد از کل جمعیت	تعداد پرسشنامه
		چهاربرجی (مرکز بیران شهر)	۱۵۲۶	۲۷/۶	۵۰
		سراب الیاس	۴۸۸	۸/۹	۱۶
		کاسیان رستم خانی	۳۸۰	۶/۹	۱۲
		شرفگ	۳۵۳	۶/۵	۱۱
		سراب داراب	۲۰۰	۳/۶	۶
		قلعه رحیم	۱۸۳	۳/۳	۶
		ایازآباد	۱۲۸	۲/۳	۴
بیران‌وند جنوبی		نمکلان پایین	۱۱۹	۲/۱	۴
		سیل نظر	۹۰	۱/۶	۳
		دره ساکی	۸۷	۱/۵	۳
		گولاب وسطی	۵۵	۱	۲
		حاجی آباد	۴۰	۰/۷	۲
		کله جوب	۳۲	۰/۶	۲
		تبه گھی	۸۱۴	۱۴/۸	۲۶
		داربلوط پایین	۶۵۷	۱۲/۰	۲۲
بیران‌وند شمالی		بیدهل	۲۴۳	۴/۴	۸
		کرنوکر	۷۰	۱/۳	۲
		گلم کبود	۴۸	۰/۹	۲
	کل		۵۵۱۳	۱۰۰	۱۸۱

در این مطالعه تدوین مبانی نظری و مورر منابع با استفاده از مطالعات کتابخانه‌ای و جمع‌آوری اطلاعات مربوط به نمونه‌ها با ابزار پرسشنامه از طریق بررسی‌های میدانی انجام شده است. پرسشنامه پژوهش‌گر ساخت بوده که روایی پرسشنامه، بهروش اعتبار محتوایی و با استفاده از نظرات شش نفر از کارشناسان دارای تجربه در زمینه اشتغال جوانان و پایایی آن نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ (بیشتر از ۰/۷) موردنایید قرار گرفت. در بخش اول پرسشنامه، ویژگی‌های جوانان روستایی شامل سن، جنسیت، وضعیت تأهل، تحصیلات، وضعیت شغلی، شغل پدر، سابقه کار کشاورزی والدین، تحصیلات والدین، تعداد اعضای خانوار، تعداد افراد شاغل در بخش کشاورزی در خانواده، میزان زمین زراعی و باغی خانواده، مالکیت دام خانوار و مالکیت ادوات کشاورزی مورد پرسش قرار گرفت. در بخش دوم پرسشنامه نیز شدت تمایل و علاقه جوانان به اشتغال در هر یک از هشت زیربخش کشاورزی (زراعت، باغبانی، شیلات و آبیان، دامداری و دامپروری، صنایع تبدیلی و بسته‌بندی محصولات کشاورزی، خدمات فنی کشاورزی، جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی، مراع و جنگل‌ها، دلالی و واسطه‌گری محصولات کشاورزی) در یک طیف یازده گزینه‌ای صفر تا ۱۰، موردنیخش قرار گرفت (جدول ۲). لازم به توضیح است که زیربخش‌های نامبرده پس از مصاحبه با کارشناسان آگاه از وضعیت بخش کشاورزی منطقه موردمطالعه استخراج و بعداز چندین مرحله بازنگری توسط این متخصصین انتخاب شدند.

جدول ۲- نحوه سنجش گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های مختلف کشاورزی

امتیاز*										*	ردیف
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	*	زیربخش
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	زراعت (کاشت محصولاتی چون گندم، جو و لوپیا)
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	باغبانی (کاشت و نگهداری درختان میوه)
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	پرورش دام (پرورش گاو، گوسفند، مرغداری و ...)
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	پرورش شیلات و آبیان (تکثیر و پرورش ماهی و ...)
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	خدمات کشاورزی (رانندگی تراکتور و مکانیکی و ...)
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	صنایع تبدیلی و بسته‌بندی محصولات کشاورزی
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	فرآوری گیاهان دارویی مراع و جنگل‌ها
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	دلایل و واسطه‌گری محصولات کشاورزی

*(۰) عدم تمایل (۱۰) تمایل کامل

تصویف سیمای جامعه موردمطالعه در آمار توصیفی و در قالب آماره‌های توزیع درصد فراوانی، میانگین، کمینه و بیشینه صورت گرفت. اولویت‌بندی گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های مختلف کشاورزی نیز از طریق ضریب تعییرات (CV) انجام شد. هم‌چنین در بخش آمار استنباطی میانگین گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های مختلف کشاورزی در دو حالت غالب بودن فعالیت موردنظر در روستا و غالب بودن آن از طریق آزمون T مستقل و منویتنی مورد مقایسه آماری قرار گرفت. کلیه تحلیل‌های ذکر شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام شد.

نتایج و بحث

توصیف ویژگی‌های جوانان روستایی مورد مطالعه

با توجه به این که نمونه‌های این پژوهش جوانان روستایی بوده‌اند، همگی در مقطع سنی ۱۵ تا ۲۴ سال قرار داشته و بیشترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۲۱ تا ۲۴ سال (۵۴/۷ درصد) بود، همچنین ۵۹/۱ درصد آن‌ها مرد و ۴۱/۹ درصد زن بودند. ۶۸/۵ درصد مجرد و ۳۱/۵ درصد جوانان متاهل بودند. نتایج نشان داد بیشترین سطح تحصیلات درصد زن بودند. داده‌های به دست آمده نشان داد میانگین بعد خانوار پاسخگویان ۴/۶۶ نفر و تعداد اعضای خانواده بیشتر آنان ۴۹/۷ (درصد) بین دو تا چهار نفر بود. در خانواده‌های بیشتر آن‌ها (حدود ۳۰ درصد پدران و ۳۲ درصد مادران) بی‌سواد بودند. داده‌های به دست آمده نشان داد میانگین بعد خانوار پاسخگویان ۴/۶۶ نفر و تعداد اعضای خانواده بیشتر آنان (۴۹/۷ درصد) بین دو تا چهار نفر بود. در خانواده‌های بیشتر آن‌ها (حدود ۷۰ درصد) کمتر از سه نفر در بخش کشاورزی مشغول فعالیت بودند و به طور میانگین دو نفر از اعضای خانواده پاسخگویان در بخش کشاورزی اشتغال داشتند. داده‌های جمع‌آوری شده در زمینه وضعیت شغلی نشان داد که بیشتر پاسخگویان (۴۲ درصد) بیکار بودند. ۲۱ درصد دانش‌آموز، ۱۶ درصد دانشجو، ۵ درصد سرباز، ۷/۲ درصد شاغل تماموقت (نظمی، فرهنگی، اداری و غیره) و ۸/۸ درصد شاغل پارهوقت (فروشنده‌گی، مکانیکی، کارگری، رانندگی و غیره) بودند. همچنین طبق اطلاعات به دست آمده پدران بیشتر پاسخگویان (۵۳/۶ درصد) کشاورز بودند و میانگین سابقه کار کشاورزی پدر پاسخگویان نیز ۲۹/۶۳ سال بود که این مقدار برای میانگین سابقه کار مادر ۱۹/۶۶ سال بود. براساس اطلاعات موجود، خانوارهای بیشتر پاسخگویان دام نداشتند و میانگین تعداد گوسفند، بز و گاو برای خانواده‌های آن‌ها به ترتیب ۱۳/۱۰، ۲/۴۰ و ۱/۷۱ رأس بود. همچنین خانوارهای بیشتر آن‌ها (۵۶/۴ درصد) مالک ۱ تا ۳ هکتار زمین آبی بودند که این مقدار برای مالکیت زمین دیم ۵۳ درصد بود. ضمن این که اکثریت آنان (۶۰/۲ درصد) باع نداشتند ولی ۳۷ درصد آن‌ها مالک کمتر از ۳ هکتار باع بودند بود. در این پژوهش همچنین مالکیت مجموع ادوات کشاورزی هم مورد بررسی قرار گرفت و نتایج نشان داد ۵۹/۱ درصد پاسخگویان فقد هرگونه ادوات کشاورزی، ۱۷/۱ درصد مالک فقط یک وسیله کشاورزی و ۲۳/۸ درصد نیز صاحب بیشتر از یک وسیله کشاورزی بودند. از جامعه آماری این تحقیق این سؤال مطرح شد که آیا در خانواده‌های آنان به فعالیت‌های کشاورزی که در ادامه نام برده شده است مبادرت می‌ورزند یا خیر. نتایج این بخش نشان داد که در منطقه موردمطالعه ۲۴/۹ درصد خانوارهای پاسخگویان به جمع‌آوری شیر، ۱۴/۹ درصد به فعالیت گاوداری صنعتی و نیمه‌صنعتی، ۳/۹ درصد به فعالیت مرغداری و ۲/۸ درصد به بسته‌بندی محصولات کشاورزی، پرورش زنبور عسل و ۱/۱ درصد به پرورش ماهی می‌پرداختند.

همچنین در این تحقیق از پاسخگویان خواسته شد زمینه غالب فعالیت کشاورزان منطقه خود را مشخص نمایند. از دیدگاه پاسخگویان در منطقه موردمطالعه، فعالیت اکثر کشاورزان ۹۲/۸ (درصد) در زیربخش زراعت بود. همچنین ۲۹/۳ درصد به باگبانی، ۲/۲ درصد شیلات و آبزیان، ۴۵/۹ درصد دامداری و دامپروری، ۸/۳ درصد جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مرانع و جنگل‌ها، ۶/۱ درصد فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی در صنایع غذایی، ۷/۷ درصد دلالی و واسطه‌گری (خرید و فروش نهاده و محصولات کشاورزی) و ۶/۶ درصد به ارائه خدمات فنی کشاورزی (رانده تراکتور، مکانیکی و غیره) اشاره کردند.

جدول ۳- توزیع فراوانی پاسخ‌گویان براساس زمینه فعالیت غالب در روستای محل زندگی

فعالیت کشاورزان روستا	درصد فراوانی	دسته‌بندی فراوانی	دسته‌بندی	۹۲/۸
زراعت			دارد	۱۶۸
			ندارد	۱۳
باغبانی			دارد	۵۳
			ندارد	۱۲۸
شیلات و آبزیان			دارد	۴
			ندارد	۱۷۷
دامداری و دامپروری			دارد	۸۳
			ندارد	۹۸
جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مرانع و جنگل‌ها			دارد	۱۵
			ندارد	۱۶۶
فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی در صنایع غذایی			دارد	۱۱
			ندارد	۱۷۰
دلالی و واسطه‌گری			دارد	۱۴
			ندارد	۱۶۷
ارائه خدمات فنی کشاورزی			دارد	۱۲
			ندارد	۱۶۹

اولویت‌بندی میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های کشاورزی

در این پژوهش میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در هر کدام از زیربخش‌های کشاورزی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج ارائه شده در جدول ۴، نشان می‌دهد که جوانان نسبت به اشتغال در زیربخش باغبانی بیشترین گرایش و نسبت به اشتغال در زیربخش دلالی و واسطه‌گری (خرید و فروش) محصولات کشاورزی کمترین گرایش را داشته‌اند. همچنین میزان تمایل و رتبه اشتغال در دیگر زیربخش‌ها در جدول قابل مشاهده است.

جدول ۴- اولویت‌بندی میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های مختلف کشاورزی

رتبه	میانگین ضریب تغییرات	انحراف معیار	میانگین	زیربخش‌های کشاورزی
۱	۰/۵۱۰۸	۳/۰۵۵	۵/۹۸	باغبانی
۲	۰/۷۰۰۴	۳/۲۶۹	۴/۸۱	زراعت
۳	۰/۷۷۰۸	۳/۰۳۷	۳/۹۴	صنایع تبدیلی و بسته‌بندی محصولات کشاورزی
۴	۰/۸۴۶۴	۳/۵۳۸	۴/۱۸	خدمات فنی کشاورزی
۵	۰/۸۵۲۱	۳/۱۸۷	۳/۷۴	جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مرانع و جنگل‌ها
۶	۰/۸۷۸۴	۳/۴۲۶	۳/۹۰	دامداری و دامپروری
۷	۰/۹۱۳۱	۲/۹۱۳	۳/۱۹	پرورش شیلات و آبزیان
۸	۰/۹۱۷۶	۳/۵۷۹	۳/۹۰	دلالی و واسطه‌گری (خرید و فروش) محصولات کشاورزی

مقایسه میانگین گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های کشاورزی براساس غالب‌بودن نوع فعالیت کشاورزی در روستا

برای مقایسه میانگین گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های کشاورزی براساس غالب‌بودن یا نبودن نوع فعالیت هر زیربخش در روستا از آزمون T مستقل استفاده شد. اما از آن‌جا که شرط استفاده از آزمون T مستقل در زیرگروه‌های زراعت، شیلات و آبیاران، خدمات فنی کشاورزی، فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی و دلالی و واسطه‌گری محصولات کشاورزی وجود نداشت (تعداد زیرگروه‌ها در این موارد کمتر از ۳۰ نفر بود) در این مقایسه‌ها آزمون من ویتنی بر T مستقل ترجیح داده شده و آماره Z در این موارد گزارش شده است. در ادامه نتایج مربوط به مقایسه میانگین در هر زیربخش آمده است.

زیربخش زراعت

مطابق یافته‌های بهدست آمده در جدول ۵ اگر چه میانگین گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش زراعت در بین جوانانی که فعالیت زراعی در روستای آن‌ها وجود دارد و آن‌هایی که این زمینه فعالیتی در روستای آن‌ها وجود ندارد در سطح یک درصد، تفاوت معنی‌داری وجود دارد. با توجه به منفی بودن آماره Z و همچنین کمتر بودن میانگین رتبه‌ای گرایش به زیربخش زراعت در بین افرادی که فعالیت زراعی در روستای آن‌ها وجود دارد می‌توان نتیجه گرفت که وجود فعالیت زراعی در روستا به عنوان فعالیت غالب نه تنها انگیزه جوانان برای اشتغال در این زیربخش را تحریک نکرده است، بلکه باعث کمترشدن گرایش جوانان روستایی به زیربخش زراعت شده است.

جدول ۵ - میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش زراعت

متغیر وابسته	متغیر گروه‌بندی	گروه‌ها	تعداد افراد هر گروه	میانگین رتبه‌ای	z	معنی‌داری	سطح
میزان گرایش به اشتغال در زیربخش زراعت	غالب‌بودن فعالیت در روستا	بلی	۱۶۸	۸۷/۸۶	**	.۰/۰۳	
	زراعت در روستا	خیر	۱۳	۱۳۱/۵۸	-۲/۹۲۷		

** معنی‌داری در سطح یک درصد

زیربخش دامداری و دامپروری

بر اساس اطلاعات موجود در جدول ۶ میانگین گرایش به اشتغال در زیربخش دامپروری در بین جوانانی که فعالیت دامداری و دامپروری در روستای آن‌ها وجود دارد و آن‌هایی که این زمینه فعالیتی در روستای آن‌ها وجود ندارد تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. ضمن این‌که میانگین گرایش جوانان به زیربخش دامداری و دامپروری در روستاهایی که این فعالیت انجام می‌شود اندکی بیشتر است اما این اختلاف معنی‌دار نیست.

زیربخش باطنی

براساس نتایج جدول ۷ میانگین گرایش به اشتغال در زیربخش باطنی در بین جوانانی که این فعالیت در روستای آن‌ها وجود دارد و آن‌هایی که این زمینه فعالیتی در روستای آن‌ها وجود ندارد در سطح یک درصد، تفاوت معنی‌داری

وجود دارد. یعنی می‌توان اظهار داشت که با اطمینان ۹۹ درصد در روستاهایی که فعالیت باغبانی وجود دارد جوانان نیز گرایش بیشتری به این فعالیت دارند.

جدول ۶- میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش دامپوری

متغیر وابسته	متغیر گروه‌بندی	تعداد گروه‌ها	میانگین معیار انحراف	T سطح معنی‌داری
گرایش جوانان به اشتغال در زیربخش دامپوری	غالب‌بودن دامپوری در روستا	بله خیر	۴/۱۲ ۳/۷۰	n.s ۳/۳۸۷ ۳/۴۶۵
زیربخش دامپوری	در روستا			۰/۴۱۷ -۰/۸۱۴
عدم معنی‌داری				

جدول ۷- میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش باغبانی

متغیر وابسته	متغیر گروه‌بندی	تعداد گروه‌ها	میانگین معیار انحراف	T سطح معنی‌داری
گرایش جوانان به اشتغال در زیربخش باغبانی	غالب‌بودن باغبانی در روستا	بله خیر	۷/۱۱ ۴/۸۵	۳/۱۱ ۲/۲۳۱
اشغال در زیربخش باغبانی				۰/۰۰۰ ۲/۲۳۷ **

** معنی‌داری در سطح یک درصد

زیربخش شیلات و آبزیان

نتایج جدول ۸، نشان از آن دارد که میانگین گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش شیلات و آبزیان در بین جوانانی که در روستای محل سکونت آن‌ها کشاورزان به فعالیت مذکور می‌پردازند و افرادی که این فعالیت در روستای آن‌ها وجود ندارد تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۸- میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش شیلات و آبزیان

متغیر وابسته	متغیر گروه‌بندی	تعداد افراد هر گروه	میانگین رتبه‌ای	T سطح معنی‌داری
میزان گرایش به اشتغال در آبزیان در روستا	غالب‌بودن شیلات و آبزیان در روستا	۴	۶۵/۵۰	n.s ۰/۳۱۸ -۰/۹۹۹
زیربخش شیلات و آبزیان				
عدم معنی‌داری				

زیربخش جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مراتع و جنگل‌ها

براساس اطلاعات موجود در جدول ۹، میانگین گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مراتع و جنگل‌ها در بین جوانانی که این فعالیت در روستای آن‌ها وجود دارد و آن‌هایی که این زمینه فعالیتی در روستای آن‌ها وجود ندارد در سطح یک درصد، تفاوت معنی‌داری وجود دارد. یعنی می‌توان اظهار داشت که با اطمینان ۹۹ درصد در روستاهایی که فعالیت جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مراتع و جنگل‌ها وجود دارد جوانان نیز گرایش بیشتری به این فعالیت دارند.

جدول ۹- میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مراع و جنگل‌ها

متغیر وابسته	متغیر گروه‌بندی	گروه‌ها	تعداد گروه‌ها	میانگین معنی‌داری	انحراف معیار	T	سطح معنی‌داری
گرایش به اشتغال در زیربخش جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مراع و جنگل‌ها در روستا	غالب‌بودن جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مراع و جنگل‌ها	بله	۱۵	۴/۶۷	۳/۲۱۴	۰/۰۰۳	۲/۲۱۸ **
	در روستا	خیر	۱۶۶	۲/۸۱	۱/۴۸۸		

** معنی‌داری در سطح یک درصد

زیربخش خدمات فنی کشاورزی

طبق نتایج حاصله در جدول ۱۰، میانگین گرایش جوانان روستایی به خدمات فنی کشاورزی در بین جوانانی که فعالیت مذکور در روستای آن‌ها وجود دارد و آن‌هایی که این زمینه فعالیتی در روستای آن‌ها وجود ندارد تفاوت معنی‌داری با هم ندارند.

جدول ۱۰- میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش خدمات فنی کشاورزی

متغیر وابسته	متغیر گروه‌بندی	گروه‌ها	تعداد افراد هر گروه	میانگین رتبه‌ای	z	سطح معنی‌داری
گرایش به اشتغال در زیربخش خدمات فنی کشاورزی	غالب‌بودن خدمات فنی کشاورزی در روستا	بله	۱۲	۹۳/۸۸	۰/۲۰	۰/۸۴۱ n.s
	کشاورزی در روستا	خیر	۱۶۹	۹۰/۸۰		

n.s عدم معنی‌داری

زیربخش فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی

نتیجه اطلاعات جمع‌آوری شده در این زیربخش (جدول ۱۱) حاکی از آن است که میانگین گرایش به اشتغال در زیربخش فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی در بین جوانانی که این فعالیت در روستای آن‌ها وجود دارد و آن‌هایی که این زمینه فعالیتی در روستای آن‌ها وجود ندارد در سطح خطای پنج درصد، تفاوت معنی‌داری وجود دارد. یعنی می‌توان اظهار داشت که با اطمینان ۹۵ درصد در روستاهایی که فعالیت فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی وجود دارد جوانان نیز گرایش بیشتری به این فعالیت دارند.

جدول ۱۱- میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی

متغیر وابسته	متغیر گروه‌بندی	گروه‌ها	افراد هر گروه	میانگین رتبه‌ای	z	سطح معنی‌داری	تعداد
گرایش به اشتغال در زیربخش فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی در روستا	غالب‌بودن فرآوری و تبدیل محصولات کشاورزی در روستا	بلی	۱۱	۱۱۸/۵۵	۰/۰۲۱	۱/۴۹۱*	۱۷۰
	کشاورزی در روستا	خیر	۱۷۰	۸۴/۵۴			

* معنی‌داری در سطح پنج درصد

ذیربخش دلالی و واسطه‌گری محصولات کشاورزی

طبق اطلاعات به دست آمده در جدول ۱۲، میانگین گرایش جوانان به زیربخش دلالی و واسطه‌گری محصولات کشاورزی در بین جوانانی که در روستای محل سکونت آن‌ها دلالی و واسطه‌گری محصولات کشاورزی انجام می‌شود و جوانانی که در روستای آن‌ها در این زمینه فعالیتی صورت نمی‌گیرد تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۱۲- میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش دلالی و واسطه‌گری محصولات کشاورزی

متغیر وابسته	متغیر گروه‌بندی	گروه هر افراد	میانگین رتبه‌ای	سطح معنی‌داری	تعداد
گرایش به اشتغال در زیربخش دلالی و واسطه‌گری محصولات کشاورزی در روستا	واسطه‌گری محصولات کشاورزی در روستا	بلی خیر	۷۶/۴ ۹۲/۲۵	۰/۲۶۲ -۱/۱۲۱ n.s	۱۴ ۱۶۷
عدم معنی‌داری n.s					

نتیجه‌گیری

در چند سال اخیر به دلایل مختلف و بروز تحولات گوناگونی چون قدرت بالای جاذبه‌های ایجادشده در شهرهای بزرگ، بالارفتن سطح توقع از زندگی در روستاهای با خاطر گسترش روزافزون فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات و شبکه‌های اجتماعی و از طرفی دیگر، افزایش قدرت دافعه روستاهای به دلیل کمبود و حتی نبود زیرساخت‌های ابتدایی تولید و امکانات رفاهی، آموزشی، بهداشتی و غیره، کشور ایران شاهد پیدایش شرایطی بوده که در اقصی نقاط آن اینک جوانان روستایی از انگیزه کافی برای پرداختن به حرفه کشاورزی برخوردار نیستند. طبیعتاً افزایش مهاجرت ناشی از این مسئله که به باور بسیاری از کارشناسان و متخصصان حوزه روستایی یکی از عمدترین دلایل آن عدم انگیزه و گرایش جوانان مناطق روستایی به شغل کشاورزی و ماندگاری در روستاهای باشد، هزینه‌های اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و زیستمحیطی قابل تأملی را برای کشور در پی داشته است. از این رو با بررسی و واکاوی تمایل جوانان روستایی به اشتغال در هر یک از زیربخش‌های کشاورزی می‌توان با درنظر گرفتن شرایط طبیعی و اقلیمی منطقه موردنظر، زمینه را برای هدایت سیاست‌گذاری‌ها و بالطبع سرمایه‌گذاری‌ها در زیربخش یا زیربخش‌های خاصی از کشاورزی میسر نمود. در پژوهش حاضر نیز با همین هدف سعی بر این بود تا ضمن واکاوی و تحلیل میزان گرایش جوانان روستایی به اشتغال در زیربخش‌های مختلف کشاورزی، زیربخش‌های با تمایل بیشتر در بین جوانان منطقه بیان شهر در استان لرستان مشخص و راه کارهای لازم در این راستا ارائه شوند.

نتایج این تحقیق نشان داد که در بین ۸ زیربخش کشاورزی، جوانان منطقه بیان شهر نسبت به اشتغال در زیربخش باغبانی بیشترین گرایش را داشته‌اند. این نتیجه را می‌توان با نتایج تحقیق ادیلا عبدالله و همکاران (۲۰۱۲) همسو دانست، زیرا که این پژوهش بر این باور است که گرایش به شغل کشاورزی در بین جوانان وجود دارد. طبق نتایج حاصله، میانگین گرایش به اشتغال در زیربخش باغبانی در بین جوانانی که این فعالیت در روستای آن‌ها وجود دارد بیشتر از جوانانی است که در این زمینه فعالیتی در روستای آن‌ها وجود ندارد و این اختلاف در سطح یک درصد

معنی‌داری بود. این احتمال وجود دارد که گرایش و تمایل بالای جوانان به زیربخش باگانی این باشد که زیربخش باگانی علاوه بر سودآوری قابل ملاحظه، باعث سلامت جسمانی و نشاط روحی آن‌ها می‌شود و محیط باغ، آرامش روانی را به همراه دارد.

نتایج این تحقیق نشان داد که در بین ۸ زیربخش کشاورزی، جوانان منطقه بیران‌شهر نسبت به اشتغال در زیربخش دلآلی و واسطه‌گری (خرید و فروش) محصولات کشاورزی کمترین گرایش را داشته‌اند. دلیل گرایش کم جوانان به اشتغال در زیربخش دلآلی و واسطه‌گری (خرید و فروش) محصولات کشاورزی نیز شاید تأثیر شاخص‌هایی نظیر رکود حاکم بر بازار بخش کشاورزی و نوسانات قیمتی در این بخش باشد و همین مسأله، انگیزه جوانان را برای گرایش به این زیربخش کم خواهد کرد.

با توجه به نتایج این تحقیق می‌توان پیشنهادهای زیر را جهت تقویت گرایش جوانان به اشتغال در بخش کشاورزی و هدایت و ساماندهی گرایش آنان به زیربخش‌های کاراتر و مؤثرتر ارائه نمود:

به طور کلی و با توجه به روندی که در بین جوانان نسبت به کاهش گرایش به اشتغال در بخش کشاورزی به وجود آمده است، لذا پیشنهاد می‌شود تا با برگزاری دوره‌های آموزشی «تغییر جوانان روستایی به بخش کشاورزی» توسط یک تیم مشکل از مردم‌جان کشاورزی، متخصصان گرایش‌های مختلف کشاورزی و روانشناسان حوزه جوانان روستایی، زمینه و بستر لازم برای تشویق بیشتر جوانان به اشتغال در بخش کشاورزی میسر گردد. همچنین از طرق مختلف دیگر آموزشی چون برگزاری جشنواره‌های کشاورزی، کارگاه‌های آموزش عملی، فیلم‌های مفید و به روز در زمینه کشاورزی و کانال‌ها و شبکه‌های اجتماعی در فضای مجازی به افزایش انگیزه جوانان به سمت کشاورزی نوین کمک شایانی نمود.

با توجه به این که جوانان منطقه بیران‌شهر نسبت به اشتغال در زیربخش باگانی بیشترین گرایش را داشته‌اند، ارزیابی و امکان‌سنجی توسعه باگداشی در منطقه از لحاظ فنی، دسترسی به بازار، شرایط اقلیمی و دیگر معیارهای لازم برای توسعه باغات و آشنایی جوانان با روش‌های نوین باگداشی، تولید نهال و گیاهان مختلف زیستی و درختان میوه و سبزی با صرف هزینه‌های کمتر پیشنهاد می‌شود.

با توجه به این که جوانان منطقه بیران‌شهر نسبت به اشتغال در زیربخش دلآلی و واسطه‌گری (خرید و فروش) کمترین گرایش را داشته‌اند، لذا پیشنهاد می‌شود نوسانات بازار، از طریق تعاونی‌ها و صندوق‌ها که نقش بازارسازی دارند، کنترل شود و اصول و مهارت‌های دلآلی و کسب‌وکار و کارآفرینی از طریق نهادهای مرتبط، آموزش داده شود تا موجبات گرایش جوانان روستایی به اشتغال در این بخش از کشاورزی نیز فراهم شود.

دیگر نتایج نشان داد که گرایش به اشتغال در زیربخش‌های جمع‌آوری و فرآوری گیاهان دارویی مراتع و جنگل‌ها و یا صنایع تبدیلی و بسته‌بندی محصولات کشاورزی در بین جوانانی که به ترتیب، این فعالیت‌ها در روستای آن‌ها فعالیت غالب روستا باشد، بیشتر از جوانانی است که این فعالیت‌ها در روستای آن‌ها وجود ندارد. از این‌رو پیشنهاد می‌شود تا جهت‌گیری سیاست‌گذاری‌ها و سرمایه‌گذاری‌های آتی توسط مسئولان دولتی و شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران

خصوصی در منطقه بیزان شهر در استان لرستان به سمت فعالیت در زمینه دوزیربخش نامبرده باشد. بدون شک هر نوع سرمایه‌گذاری در این زیربخش‌ها در منطقه موردمطالعه این تحقیق، افزایش بهره‌وری نیروی انسانی را به همراه خواهد داشت. زیرا نتایج این مطالعه نشان داد که اگر چنین زمینه‌هایی در روستا وجود داشته باشد، تمایل جوانان به اشتغال در آن‌ها بیشتر خواهد بود. این در حالی است که در دیگر زیربخش‌ها چنین نتایجی حاصل نشده است.

منابع

- ارتیاعی، ف.، چیدری، م. و جعفری، م. ۱۳۹۰. عوامل تأثیرگذار بر مشارکت جوانان روستایی در زمینه توسعه کشاورزی (مطالعه موردی: شهرستان کرمانشاه). مجله پژوهش‌های روستایی، ۲(۳): ۵۵-۷۳.
- پورسینا، م.، چیدری، م.، فرج‌الله حسینی، ج. و طهماسبی، م. ۱۳۸۹. عوامل مؤثر بر میزان انگیزه جوانان روستایی برای اشتغال به حرفه کشاورزی (مطالعه موردی: روستاهای شهرستان کلاردشت). فصلنامه روستا و توسعه، ۱۳(۳): ۳۱-۴۹.
- حسینی، ص. و شهبازی، ح. ۱۳۹۲. برآورد عرضه و تقاضا جمعی بخش کشاورزی ایران (۱۳۳۸-۱۳۸۶). اقتصاد و توسعه اقتصادی، ۲(۱): ۲۴-۱۶.
- حیدری‌ساریان، و. ۱۳۹۲. بررسی عوامل مؤثر بر رضایت کشاورزان درخصوص اشتغال در بخش کشاورزی (مطالعه موردی: شهرستان مشگین‌شهر). مجله چشم‌انداز جغرافیایی در مطالعات انسانی، ۲۴(۱): ۱۱۹-۱۰۳.
- سالاری‌نیا، م.، رسولی، م. و سلیمان‌پور، م. ۱۳۹۴. عوامل مؤثر بر گرایش جوانان روستایی نسبت به بخش کشاورزی (مطالعه موردی: شهرستان آمل). مجله بین‌المللی علوم زیستی دارویی، ۲۲۱-۲۳۱.
- سلطانی، ع.، چهارسوقی امین، ح. و آرایش، م. ۱۳۹۳. تحلیل عوامل مؤثر بر گرایش جوانان روستایی شهرستان ایلام به اشتغال در بخش کشاورزی. پژوهش‌های ترویج و آموزش کشاورزی، ۷(۳): ۵۷-۷۲.
- لایقی، ا. ۱۳۹۱. بررسی مزیت نسبی تولید و اشتغال بخش کشاورزی استان‌های کشور. مجله اقتصادی - دوماهنامه بررسی مسائل و سیاست‌های اقتصادی، ۱۱(۱۲): ۸۳-۱۱۰.
- مشرف، پ.، مهدیان بروجنی، م. و میرزایی، م. ۱۳۹۰. عوامل مؤثر بر نگرش جوانان روستایی شهرکرد نسبت به اشتغال در بخش کشاورزی، همایش ملی اشتغال دانش‌آموختگان بخش کشاورزی و منابع طبیعی. دانشگاه تربیت مدرس، ۲ تا ۳ آذر، تهران.
- هرائینی، م. و انبارلو، م. ۱۳۹۵. تحلیل عوامل مؤثر بر نگرش جوانان در اشتغال کشاورزی (مطالعه موردی: روستای یوسف‌آباد صیروفی شهریار)، نهمین کنگره پیشگامان پیشرفت، ۳۰ اردیبهشت، تهران.
- Agwu, N. M., Nwankwo, E. E. and Anyanwu, C. I. 2013. determinants of agricultural labour participation among youths in Abia States, Nigeria International. *Journal of Food and*

Agricultural Economics , 2(1): 157-164.

Adila Abdullah, F., Abu Samah, B. and Othman, J. 2012. Inclination towards Agriculture among Rural Youth in Malaysia, Farah Adila Abdullah, Bahaman Abu Samah and Jamilah Othman, *Journal of Basic and Applied Scientific Research*, 2(11): 892-894.

Rahmon Ibrahim, M. 2014. how rural agricultural development project (animal production) can use projects benefits for improving the economic status of famers. *Journal of Procardia Economics and Finance*, 8(12): 484-489.

Suleiman Bello, A. R., Allajabou, H. A. and Baig, M. B. 2015, Attitudes of rural youth towards agriculture as an occupation: A case study from Sudan. *International Journal of Development and Sustainability*, 4(4): 415-424.

Whitfield, S. Dixson, J. L., Mulenga, B. P. and Ngoma , H. 2015, Conceptualising farming systems for agricultural development research cases from Eastern and Southern Africa. *Agricultural System*, 133:54-62.

Evaluation of the Rural Youth Tendency to Employment in Agricultural Sub-Sectors (Case Study: Beyranshahr County in the Lorestan Province)

Fereshteh Hafezi¹, Mehdi Rahimian^{2*} and Saeid Gholamrezai³

Submitted: 14 January, 2017

Accepted: 11 June, 2017

Abstract

The main purpose of this survey research is to evaluate the rural youth tendency to employment in agricultural sub-sectors in the Beyranshahr County in the Lorestan province. The statistical population consisted of 15 to 24-year old youth in the Beyranshahr County ($N=1404$). Then 181 of them were selected as a statistical sample by using Cochran's formula. The samples were selected in two stages. The first step is choosing the sample size proportional to the population in every village. Then, the samples that was specified in each village were chosen and the data was collected by using a questionnaire. Questionnaire's reliability and validity were confirmed, respectively through computing Cronbach's alpha coefficient and content validity. Finally, the data was analyzed by the SPSS software. The result showed that youth of the Beyranshahr County have respectively the most and least tendency to employment in horticulture and brokering (purchase and sale) of agricultural products. In addition, the tendency of youth to employment in the horticulture sub-sector such as collecting and processing medicinal plants in the forest and pastures and or industrial processes and packaging them exist more in youth in whose villages such activities are dominant as compared with the youth in whose villages such activities are not dominant.

Keywords: Rural Youth, Agricultural Sub-Sectors, Tendency to Agricultural

1 - Graduate Master of Rural Development, Faculty of Agriculture, Lorestan University., Iran

2 - Assistant Professor, Department of Rural Development, Faculty member of Lorestan University, Iran

3 - Assistant Professor, Department of Rural Development, Faculty member of Lorestan University, Iran

(*-Corresponding author Email: mehdi_rahimian61@yahoo.com

DOI:10.22048/rdsj.2018.72472.1629